

[Hans Pihl.]

Jeg vil gerne her takke for den bekræftelse, der ligger i betænkningens ordlyd vedrørende forståelsen af § 229 i søloven, der efter handelsministerens og dennes embedsmænds opfattelse klart omfatter også de kommunale skibe, der måtte blive anmodet om assistance ved bjærgning. Denne bekræftelse gør det nødvendigt at ændre § 230 som antydnet af mig ved første behandling af lovforslaget.

Ved første behandling tillod jeg mig at rejse spørgsmålet om et mandskabs ret til ved en talsmand at påtale deres syn på de sikkerhedsmæssige forhold om bord i et skib og spurgte, om det ikke ville være rigtigt, at talsmanden fik ret til at indføre sin eventuelle bemærkning i skibsbogen. Dette spørgsmål er drøftet i udvalget, også med ministeren, og man har ment, at en sådan ret i givet fald måtte gives på den måde, at det blev skibstilsynsbogen, der i så fald skulle anvendes. Dette vil kræve en ændring af skibstilsynsloven, og handelsministeren har erklæret sig villig til at overveje en ændring af denne, således at en talsmand kan bevidne, at de foreskrevne brand- og bådsøvelser er afholdt. Jeg vil gerne takke for den imødekommenhed, ministeren på denne måde viser denne tanke, men skal meget henstille, at overvejelserne om dette spørgsmål fremmes mest muligt.

Udvalget har i øvrigt meget indgående drøftet den foreslåede § 311 i søloven om den kommission, som ministeren efter paragraffen kan nedsætte i særlige tilfælde, og har tiltrådt ændringsforslaget om, at en sådan kommissions redegørelse kan offentliggøres af handelsministeren. Det er utvivlsomt rigtigt, at der om disse forhold, der omhandler skibsforlis og deres årsager, er så megen offentlighed som muligt, når dette ikke skader berettigede danske interesser.

Som det fremgår af betænkningen, er spørgsmålet om en permanent havarikommission blevet drøftet efter igen at være rejst af samtlige mandskabsorganisationer. Også på dette område har handelsministeren lovet at tage hele problemet op til en nøje undersøgelse og lovet at optage forhandlinger med interesserede organisationer, og det er meget glædeligt, at ministeren har taget denne stilling.

På samme måde har ministeren givet tilsagn om at ville optage forhandling med forsvarsministeren om de problemer, der måtte være i forbindelse med marinens pligt til at gå nedstødede skibe til hjælp. Disse tilsagn, der vedrører vitale interesser for søfarten, vil jeg gerne takke for.

Med den nævnte ændring af lovens § 311 anbefaler jeg forslag til lov om ændringer i søloven til vedtagelse.

Forslag til lov om ændringer i lov om måling af skibe kan jeg på samme måde anbefale til vedtagelse i den foreslåede form, da ændringerne efter de oplysninger, der er fremkommet i udvalget, ikke berører det af mig ved første behandling nævnte problem om nedmåling. Efter denne oplysning er jeg ikke betænkelig ved at anbefale.

I øvrigt kan jeg ligeledes på mit partis vegne anbefale at stemme for forslaget til folketingsbeslutning om konventionen angående identitetspapirer.

Johan Asmussen: Ved første behandling af disse forslag berørte jeg to punkter, som jeg ser at man i udvalgsbehandlingen har arbejdet med, nemlig bestemmelserne i § 301, nr. 5, i søloven og i § 311. Jeg må gøre et par bemærkninger i tilknytning dertil.

Bestemmelsen i den foreslåede § 301, nr. 5, drejer sig jo om søforklaring efter skibssammenstød eller grundstødning. Jeg gjorde ved første behandling opmærksom på, at der kunne være nogen tvivl om fortolkningen, og på, at lovforslagets ord i virkeligheden indebar en realitetsændring, en skærpe i forhold til den gældende tilsvarende regel i sølovens § 40, som krævede, at der skulle foreligge skade af nogen betydning. Jeg ser af betænkningen, at ministeren har udtalt, at man går ud fra, at udtrykkene sammenstød og grundstødning i praksis vil blive fortolket på rimelig måde. Jeg tror, det er noget betænkeligt med en sådan ministerudtalelse til fortolkning, for realiteten er jo den, at ordene siger noget andet, og ordene udtrykker, navnlig når man læser kommissionsbetænkningen, en realitetsændring, og heri ser det altså ud til, at ministeren pr. fortolkning vil gøre en vis indskrænkning, et vist skridt tilbage til den retstilstand, som har hersket hidtil. Jeg er noget bange for, at det vil vise sig i rets-